

Do zadań komisji wynikających z ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r poz. 1356 z późniejszymi zmianami) należy w szczególności:

1. Współpraca przy opracowaniu Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
2. Występowanie z wnioskami o wprowadzenie zakazu lub ograniczenia sprzedaży napojów alkoholowych,
3. Podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13(1) i 15 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego.
4. Wydawanie opinii w sprawach zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z Uchwałami Rady Miejskiej.
5. Podejmowanie czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego
6. Prowadzenie rozmów z członkami rodzin osoby uzależnionej od alkoholu zmierzających do podejmowania przez nich leczenia współuzależnienia.
7. Wdrażanie procedury „Niebieskiej Karty”

INSTYTUCJA ZOBOWIĄZANIA DO LECZENIA ODWYKOWEGO

Podstawą prawną funkcjonowania instytucji prawnej zobowiązania do leczenia odwykowego są zapisy artykułów od § 24 do § 38 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz. U. z 2012 roku poz. 1356 z późniejszymi zmianami)

Instytucje zaangażowane w przeprowadzenie zobowiązania do leczenia odwykowego i ich obowiązki na różnych etapach procedury:

GMINNA KOMISJA ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH

1. Przyjęcie zgłoszenia o przypadku występowania nadużywania alkoholu połączonego z powodowaniem rozkładu życia rodzinnego, demoralizacją nieletnich, uchylaniem się od pracy albo systematycznym zakłócaniem spokoju lub porządku publicznego. Zgłoszenia takiego może dokonać każda zainteresowana osoba (członek rodziny, pracownik socjalny, pracownik policji, nauczyciel itd.)
2. Wezwanie osoby nadużywającej alkoholu na rozmowę z członkami Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

3. Skierowanie ww. osoby na badanie przez biegłych sądowych (psychologa i psychiatrę) w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego.
4. Przygotowanie dokumentacji dotyczącej postępowania dla sądu. Dokumentacja winna zawierać:
 - a) opinię wydaną przez biegłych w przedmiocie uzależnienia,
 - b) protokół rozmowy z osobą zgłaszającą przypadek nadużywania alkoholu,
 - c) protokół z rozmowy osoba uzależnioną od alkoholu, dokumenty pochodzące z wywiadu środowiskowego.
5. Złożenie wniosku do Sądu Rejonowego i wszczęcie postępowania.

SĄD REJONOWY

(właściwy wg miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, której postępowanie dotyczy)

1. Rozprawa odbywa się w okresie 1 miesiąca od daty wpływu wniosku.
2. Sąd może zarządzić przeprowadzenie badania przez biegłego, (jeżeli nie było dotychczas wykonane), zarządzić obserwację osoby badanej w zakładzie leczniczym, zarządzić przymusowe doprowadzenie przez organ policji osoby odmawiającej poddania się tym zaleceniom lub nie stawiającej się na rozprawę.
3. Wysłuchanie osoby, której postępowanie dotyczy
4. Wydanie orzeczenia o zastosowaniu obowiązku leczenia w zakładzie odwykowym (stacjonarnym lub ambulatoryjnym).
5. Na czas trwania obowiązku poddania się leczeniu sąd może ustanowić kuratora.
6. Obowiązek leczenia trwa tak długo jak wymaga tego cel leczenia, nie dłużej jednak niż 2 lata od chwili uprawomocnienia się postanowienia.
7. W wypadku ustania obowiązku poddania się leczeniu ponowne zastosowanie tego obowiązku wobec tej samej osoby nie może nastąpić przed upływem 3 miesięcy od jego ustanowienia.

ZAKŁADY LECZNICTWA ODWYKOWEGO

1. Osoba w stosunku, do której orzeczony został obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu w zakładzie stacjonarnym nie może opuszczać tego zakładu bez zezwolenia kierownika tego zakładu.
2. Stacjonarny zakład leczniczy może skierować ze względów leczniczych osobę zobowiązaną do innego zakładu w celu kontynuowania leczenia. Musi zawiadomić o tym sąd.
3. Informuje sąd o ewentualnym przerwaniu przez pacjenta leczenia.
4. Ponowne przyjęcie pacjenta po wypisie nastąpić może wyłącznie po ustaleniu kolejnego możliwego terminu.